

Üres, csendes, hideg

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 50. szám, 2020. december 11.

Egy óriáslabdán ülök, idegesen rugózok, és akkor újra eszembe jut nagyapám, azért dolgozunk, legényke, hogy ne unjuk magunkat, most ez a mondása fut át rajtam, és arra gondolok, vajon mit szólna hozzá, ha látna, hogy egy óriáslabdán pattogva csokikról írok háromszavas mondatokat, és ez nekem a munka. Nézem a fehér lapon villogó kurzort, mintha követelné, hogy pötyögjek végre valamit, *Harapj rá az éhségre!*, írom le, és próbálok nem hallani a velem átellenben ülő grafikus éneklését, fejhangon dudorászva kíséri a YouTube-ot, de legalább ma nem kérdez tőlem olyanokat, hogy van-e tartózkodási engedélyem, nem rosszból, csak hát ugye nem ebben az országban születtem.